

bemærket, at nogle af de i Lovudkastets § 1 nævnte Bidrag allerede tidligere af Geistligheden ere udredte igjennem Amtrepartitionsfondene. Opgjørellerne maatte skee fra Amtstuerne til Ministeriet og derefter vilde Ministeriet i mine Tanker kunne bestemme, hvilke Sognepræster der kunde behøve Godtgjørelse for den forhøiede Beskatning.

Scherning: Det forekommer mig, at hvilken som helst af alle de Veie, man betræder, saa kommer man til en noget forvasket Ordning af Beskatningsforholdet for Geistligheden (Hør.). Jeg troer, at man kunde gaae en meget simplere Veie, ved nemlig at ordne det gjennem Egaliseringsloven. Lad § 7 aldeles falde bort, og indsø i Egaliseringsloven en Paragraf, hvori det hedder, at Geistligheden saavel som andre Beneficiarer skulle for Fremtiden for det Fordegods, de bruge, betale de samme Afgifter, som ellers betales af upriviligeret Jord, mod at de, som for Tiden ere ved Embedet, af Statskassen derfor nyde Erstatning, hvilken Erstatning kunde gives dem ved Hjælp af Coupons for ethvert Mars Afgift, som kunde tilbageleveres som Liquidation i deres Skattebetaling paa Amtstuen, saa kommer man ud af det hele Forhold allersimplest. Maafee man imidlertid vil indvende mig derimod, at Kirken, det vil sige de Besiddelser, hvoraf hidtil de geistlige Lønninger have været udredede, at den vil tabe herved, og at Geistligheden, efterhaanden som de Embedsmænd afgik, som for Diebliffet nyde denne Godtgjørelse, vilde i det Hele taget blive slettere lønnet; men dertil svarer jeg, at da kommer den Tid, hvor Embedsmændenes Indtægter skulle reguleres af Statskassen, og hvor Statskassen skal undersøge, om Embedet, efterat have lidt en saadan Afgang, er passende stort i Sammenligning med det hele Antal geistlige Embeder, blandt hvilke der naturligtvis maa findes, ligesom i andre Embeder, forskjellige Classer af Lønninger. Jeg troer, at dersom man vilde betragte denne Veie, naaede man Maalet ganske simpelt, og sikrede Geistligheden den bedste Indtægt, den bedste Lønning. Altsaa skulde mit Forslag gaae ud paa, at vi her paa dette Sted lode § 7 falde bort; vi vandt derved desuden det, at vi da ikke havde to Anordninger, som gik

paa en Maade Haand i Haand med hinanden, saaledes, at naar den ene ikke kunde sættes igjennem, saa var den anden paa en Maade derved beskabiget; medens det dog i det Hele vistnok ikke er ønskeligt, at have to Anordninger, som foreligge paa eengang, saaledes betinget den ene af den anden, og det undgik vi, som sagt, ved at slaae ind paa den Veie, som her af mig er antydet.

Finantsministeren: Jeg skal ikke følge den sidste ærede Taler paa det Tidspunkt, da vi maatte være komne til at beskattede Geistligheden ligesom alle andre Embedsmænd, thi det turde maafee ligge temmelig fjernt; men jeg vil holde mig til Forholdene, som de nu ere, og som de i den nærmeste Fremtid ville være, nemlig at Geistligheden, foruden at have nogen, skøndt mindre betydelig, Lønning af Staten i rede Penge, har sine Indtægter væsentlig i Jord og Tiende. Saaledes som Forholdene nu ere, vil jeg vel indrømme, at Sagen maafee ogsaa vil kunne lade sig ordne paa den Maade, som af den ærede Taler er angivet, men jeg indseer ikke, at det har noget Fortrin, at ordne denne Sag ved en anden Lov fremfor ved denne. Den Ordning af Geistlighedens Beskatningsforhold, som tilsigtes ved denne Lov, er nemlig ikke alene begrundet i Hartkornets Egalisation, men tillige og væsentlig foranlediget derved, at de mange særskilte Skatter, hvis Sammenbragning nu er besluttet, for en stor Deel have hvilet paa Geistligheden og for Fremtiden ville komme til at hvile paa den. Det er begge disse Hensyn, som foranledige en Omregulering af disse Skatter, og det forekommer mig derfor, at det naturligeste Sted at søge denne Sag ordnet paa, er her. Hvad nu den simpleste Maade at ordne denne Sag paa angaaer, saa maa jeg tilstaae, at den Maade, som af den ærede Taler er nævnt, ingenlunde forekommer mig at være simpel; jeg troer derimod, at den af Udvalget efter Raadførelse med Regjeringen foreslaaede Maade at ordne Sagen paa, som findes opført under Nr. 25 paa Afstemningslisten, er den simpleste.

Damgaard: Efter at have hørt, hvad den ærede Ordfører bemærkede med Hensyn til § 7 og de dertil opførte forskellige Afstemnings-